

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/194499,Znamy-nazwiska-kolejnych-20-zidentyfikowanych-ofiar-totalitaryzmow.html>
04.05.2024, 16:26

Znamy nazwiska kolejnych 20 zidentyfikowanych ofiar totalitaryzmów

1 grudnia 2023 roku w Belwederze w Warszawie ogłosiliśmy nazwiska 20 osób, których szczątki zostały odnalezione i zidentyfikowane w ramach działań Instytutu Pamięci Narodowej. Wśród nich znaleźli się m.in. żołnierze Zgrupowania NSZ kpt. Henryka Flamego ps. „Bartek” oraz ofiary terroru komunistycznego pogrzebane na terenie Cmentarza Wojskowego na Powązkach w Warszawie.

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych. Na zdj. sekretarz stanu w Kancelarii Prezydenta RP Wojciech Kolarski - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych Na zdj. dr Karol Nawrocki, prezes IPN - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj Bujak (IPN)

Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj

Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj

Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj

Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj

Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj

Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj

Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj

Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj

Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj

Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj

Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj

Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj

Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych. Na zdj. dr hab. Krzysztof Szwagrzyk, wiceprezes IPN - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj

Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych. Na zdj. Renata Kisiołek, krewna Jana Kowalskiego - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj

Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj

Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych Na zdj. dr hab. Karol Polejowski, wiceprezes IPN - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj Bujak (IPN)

Uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych - Warszawa, 1 grudnia 2023. Fot. Mikołaj

Bujak (IPN)

W uroczystości wręczenia not identyfikacyjnych wzięły udział rodziny zidentyfikowanych ofiar, Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Wojciech Kolarski, prezes IPN dr Karol Nawrocki, jego zastępcy: dyrektor Biura Poszukiwań i Identyfikacji IPN

dr hab. Krzysztof Szwaagrzyk i dr hab. Karol Polejowski oraz przedstawiciele władz i instytucji państwowych.

Prezydent RP Andrzej Duda skierował do uczestników ceremonii list, który odczytał minister Wojciech Kolarski.

- Nie ma dostatecznie pięknych słów, odpowiednio okazałych pomników i wystarczająco podniosłych uroczystości, aby wyraziły cześć i wdzięczność wobec najwierniejszych synów i córek Rzeczypospolitej. Czynimy jednak co w naszej mocy, by ich nazwiska i czyny znalazły się w kronikach naszej ojczyzny. Nie ustajemy w staraniach, aby spełnić powinność Antygony wobec wszystkich, których doczesne szczątki spoczywają w ukrytych lub zapomnianych mogiłach. Każdy nasz rodak, który odważnie i z honorem walczył o wolną Polskę przeciw totalitarnym reżimom, zasługuje na godny pogrzeb z pełnym ceremoniałem wojskowym.

- napisał prezydent.

Podziękował badaczom z Instytutu Pamięci Narodowej i członkom zespołu kierowanego przez dr. hab. Krzysztofa Szwaagrzyka za nieustanną i pod wieloma względami bardzo trudną pracę.

Prezes Instytutu Pamięci Narodowej dr Karol Nawrocki powiedział podczas uroczystości, że Instytut Pamięci Narodowej, nasi archeologowie, poszukiwacze, historycy z Biura Poszukiwań i Identyfikacji odwiedzili 400 miejsc w Polsce i na świecie, podejmując szczątki naszych narodowych bohaterów, których sukcesywnie identyfikujemy i po dekadach doprowadzamy do zasłużonego pogrzebu.

- Tych, dla których największą wartością była niepodległa od dwóch okupacji: niemieckiej i sowieckiej Polska. Tych, którzy nie godzili się na to, aby Polska w roku 1945 stała się sowiecką kolonią. Żołnierzy września 1939 roku, żołnierzy największej podziemnej armii świata - Armii Krajowej, podziemia poakowskiego, partyzantów i bohaterów z Narodowych Sił Zbrojnych i z Batalionów Chłopskich. Nie było tam cenzuru, jedynym wyznaniem była wolna i niepodległa Polska, są więc naszymi bohaterami.

Podkreślił, że Instytut Pamięci Narodowej zawsze powraca po tych, którzy Polskę mieli w

sercu, dla Polski gotowi byli pracować, Polsce służyli, za Polskę walczyli i za Polskę gotowi byli umierać.

Po ogłoszeniu nazwisk zidentyfikowanych ofiar totalitaryzmów głos zabrał dr hab. Krzysztof Szwagrzyk, zastępca prezesa IPN i dyrektor Biura Poszukiwań i Identyfikacji IPN.

- Powracamy po Swoich, aby nikogo nie pozostawić na polu bitwy. Powracamy po Swoich, aby wypełnić misję powierzoną Instytutowi Pamięci Narodowej przez polski parlament w 2016 roku. Misję państwową i narodową odnalezienia szczątków Polaków podległych, pomordowanych w XX wieku. Wypełniamy misję, której nie można odwołać, której nie sposób unieważnić, której realizacji nie godzi się nawet na chwilę powstrzymać. Misję, w której nie może paść hasło odwrotu z pola bitwy, gdy pozostają tam Nasi. Ta misja musi być wypełniona do końca. Do chwili, kiedy w przyszłości na kolejnych konferencjach identyfikacyjnych Instytutu Pamięci Narodowej tutaj w Belwederze, w Pałacu Prezydenckim, na Zamku Królewskim w Warszawie zasiądą wszyscy ci, którzy od pokoleń oczekują na informacje, gdzie pogrzebano szczątki ich najbliższych.

- zaznaczył dr hab. Krzysztof Szwagrzyk.

W imieniu rodzin zidentyfikowanych ofiar zabrała głos Renata Kisiołek, krewna Jana Kowalskiego.

- To jest dla nas ogromna odpowiedzialność i zaszczyt, że możemy tu być i reprezentować naszych bliskich, którzy utracili życie w trudnych czasach. Dzisiejsza uroczystość jest niezwykle istotna, ponieważ dotyczy rozliczenia z przeszłością. To moment, w którym odradza się nadzieja na pełne zrozumienie i docenienie poświęceń, jakie ponieśli nasi bliscy. (...) Te noty identyfikacyjne również przynoszą ulgę i pocieszenie naszym rodzinom. Dzisiaj możemy z dumą patrzeć na odrodzenie się pamięci o naszych bliskich. Ich imiona i historie nie będą już pochowane tylko w otchłani tymczasowej pamięci. Wierzimy, że identyfikacja ich ciał i godne złożenie ich na wieczny odpoczynek jest naszym obowiązkiem. A jednocześnie dziełem miłości i szacunku ku ich pamięci.

Krewna Jana Kowalskiego w imieniu zgromadzonych w Belwederze rodzin podziękowała

pracownikom Instytutu Pamięci Narodowej, którzy poświęcili wiele lat na identyfikację ofiar.

– Wasza naukowa precyzja, poświęcenie i determinacja były nieocenione w dowiedzeniu prawdy. Z serca dziękuję, również w imieniu tych rodzin, które nadal czekają na odpowiedzi na pytania dotyczące swoich bliskich. Zachęcam Was gorąco do kontynuowania Waszej pracy, która jest ważna dla całego społeczeństwa. Nie ustawajcie w trudach i nie odbierajcie nadziei czekającym na powrót do Swoich. Chwila, w której otrzymujemy noty identyfikacyjne jest symbolicznym krokiem w kierunku sprawiedliwości i pojednania. Niech ta uroczystość będzie początkiem nowego rozdziału dla naszych rodzin i naszego narodu.

– podkreśliła Renata Kisiółek.

* * *

Instytut Pamięci Narodowej prowadzi działania zmierzające do odnalezienia i identyfikacji ofiar reżimów totalitarnych oraz czystek etnicznych w ramach działalności Biura Poszukiwań i Identyfikacji IPN. Łącznie zidentyfikowano ponad 260 osób. W wyniku działań IPN odnaleziono i podjęto szczątki ponad dwóch tysięcy osób.

Biuro Poszukiwań i Identyfikacji IPN prowadzi działania poszukiwawcze na terenie całego kraju oraz poza jego granicami. Zespół specjalistów przebadał kilkadziesiąt miejsc w Polsce, prowadził także prace m.in. na Ukrainie, Białorusi, Łotwie, w Gruzji, na Litwie, w Szwajcarii oraz w Niemczech. W 2023 r. zespół Biura Poszukiwań i Identyfikacji IPN przeprowadził prace w kilkudziesięciu lokalizacjach w Polsce. Był to m.in. Cmentarz Wojskowy na Powązkach, Cmentarz Osobowicki we Wrocławiu, teren jednostki wojskowej w Rembertowie, teren Górek Czechowskich w Lublinie. Przeprowadzono także kilka etapów prac poszukiwawczych w Mucznej w Bieszczadach, gdzie poszukiwano szczątków Polaków – ofiar zbrodni OUN/UPA z 1944 r. Należy także podkreślić rozpoczęcie prac poszukiwawczych na terenie cmentarza św. Wojciecha w Łodzi, gdzie odnaleziono dotychczas szczątki 4 ofiar niemieckiego obozu dla dzieci i młodzieży. Przeprowadzone zostały także prace poszukiwawcze poza granicami kraju, m.in. dwa etapy badań na terenie Kalwarii Wileńskiej w Wilnie, gdzie odnaleziono szczątki żołnierzy Armii Krajowej, poległych w Bitwie pod Krawczunami (operacja „Ostra Brama”).

Zapis konferencji na kanale IPNtv

20 osób zidentyfikowanych przez Biuro Poszukiwań i

Identyfikacji IPN

**Poniżej prezentujemy portrety zidentyfikowanych ofiar
wraz z krótkimi biogramami**

Edward Borkowski
1922 - 1945

Edward Borkowski

Urodził się w 1922 roku w miejscowości Pawłowskie Pasieki koło Turgieli na Litwie. Był żołnierzem oddziału Armii Krajowej dowodzonego przez Sergiusza Kościałkowskiego ps. „Fakir”. Poległ 4 lutego 1945 roku w walce z oddziałem NKWD w miejscowości Raubiszki na terenie Litwy.

Szcątki Edwarda Borkowskiego zostały odnalezione w wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN we wrześniu 2020 r. w Raubiszkach na Litwie.

Napoleon Ciukso

1913 - 1943

Napoleon Ciukso ps. „Waligóra”

Urodził się w 1913 roku w Bielkiszkach w powiecie święciańskim w dawnym województwie wileńskim. W 1943 r. wstąpił do oddziału Armii Krajowej dowodzonego przez Antoniego Burzyńskiego ps. „Kmicic”, który stacjonował w rejonie jeziora Narocz. Brał udział w akcjach zbrojnych wymierzonych przeciwko Niemcom oraz w starciach z kolaboracyjnymi formacjami litewskimi i białoruskimi.

W sierpniu 1943 r. w trakcie jednej z potyczek został ciężko ranny. Po rozbrojeniu Brygady „Kmicica” przez sowiecką partyzantkę pod koniec sierpnia 1943 r. Ciukszo, któremu udało się uniknąć aresztowania, znalazł się pod komendą Zygmunta Szendzielarza ps. „Łupaszka” w szeregach formującej się 5. Wileńskiej Brygady AK. Zginął w grudniu 1943 r. w trakcie akcji prowadzonej w gajówce Sobkiszki. Został pochowany na skraju lasu na terenie nieistniejącego obecnie majątku Cypliszki.

Szczałki Napoleona Ciukszo zostały odnalezione w wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w sierpniu 2022 r. w okolicach miejscowości Maguny na Litwie.

Walenty Czaiński 1915 - 1939

Walenty Czaiński

Urodził się 6 lutego 1915 r. w Miłosławiu w powiecie wrzesińskim. W czasie kampanii wrześniowej brał udział w walkach toczonych przeciwko Niemcom przez 38 Dywizję Piechoty w okolicach Lwowa, gdzie zginął pomiędzy 16 a 18 września. Został pochowany w zbiorowej mogile w miejscowości Dobrostany w województwie lwowskim.

Szczałki Walentego Czaińskiego zostały odnalezione i ekshumowane w trakcie prac prowadzonych w listopadzie 2014 r. przez ukraińskiego partnera na zlecenie byłej Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa, przy współpracy Konsulatu Rzeczypospolitej Polskiej we Lwowie.

Leopold ^{lub} Józef Daniec
1917/1921 - 1946

Leopold Daniec ps. „Leszek” lub Józef Daniec ps. „Jastrząb”

Leopold urodził się 6 września 1917 r. w miejscowości Zahlinice na terenie Czech, natomiast Józef 23 września 1921 r. w Oświęcimiu. Obaj bracia byli żołnierzami Zgrupowania Oddziałów Leśnych VII. Okręgu Wojskowego Narodowych Sił Zbrojnych kpt. Henryka Flamego ps. „Bartek”. Służyli w Samodzielnym Oddziale Leśnym im. „Szarego” dowodzonym przez Antoniego Bieguna ps. „Sztubak”. Obaj zostali zamordowani we wrześniu 1946 r. pod Malerzowicami Wielkimi w dawnym majątku Scharfenberg przez funkcjonariuszy aparatu bezpieczeństwa w ramach operacji o kryptonimie „Lawina”.

Szczałki jednego z braci zostały odnalezione w wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w październiku 2012 r. w pobliżu Malerzowic Wielkich na Opolszczyźnie. Badania genetyczne niestety nie pozwalają na określenie, do którego z braci Dańców należą zidentyfikowane szczątki.

Wojciech Duśko 1910 - 1950

Wojciech Duśko

Urodził się 24 marca 1910 r. w Lipnicy Dolnej w powiecie bocheńskim. W lipcu 1945 r. osiedlił się w powiecie świdnickim na Dolnym Śląsku. W październiku 1946 r. został aresztowany przez funkcjonariuszy wrocławskiej bezpieki pod zarzutem prowadzenia działalności antypaństwowej jako prezes Powiatowego Zarządu Polskiego Stronnictwa Ludowego w Świdnicy. Wojskowy Sąd Rejonowy we

Wrocławiu wyrokiem z 28 maja 1947 r. skazał Wojciecha Duśkę na łączną karę 6 lat pozbawienia wolności. Został osadzony w Więzieniu Warszawa I przy ul. Rakowieckiej, gdzie zmarł 11 stycznia 1950 r. podczas odbywania kary.

Szcątki Wojciecha Duśki zostały odnalezione w wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w maju 2022 r. w kwaterze F II na terenie Cmentarza Wojskowego na Powązkach w Warszawie.

Edmund Kasprzyk 1923 - 1946

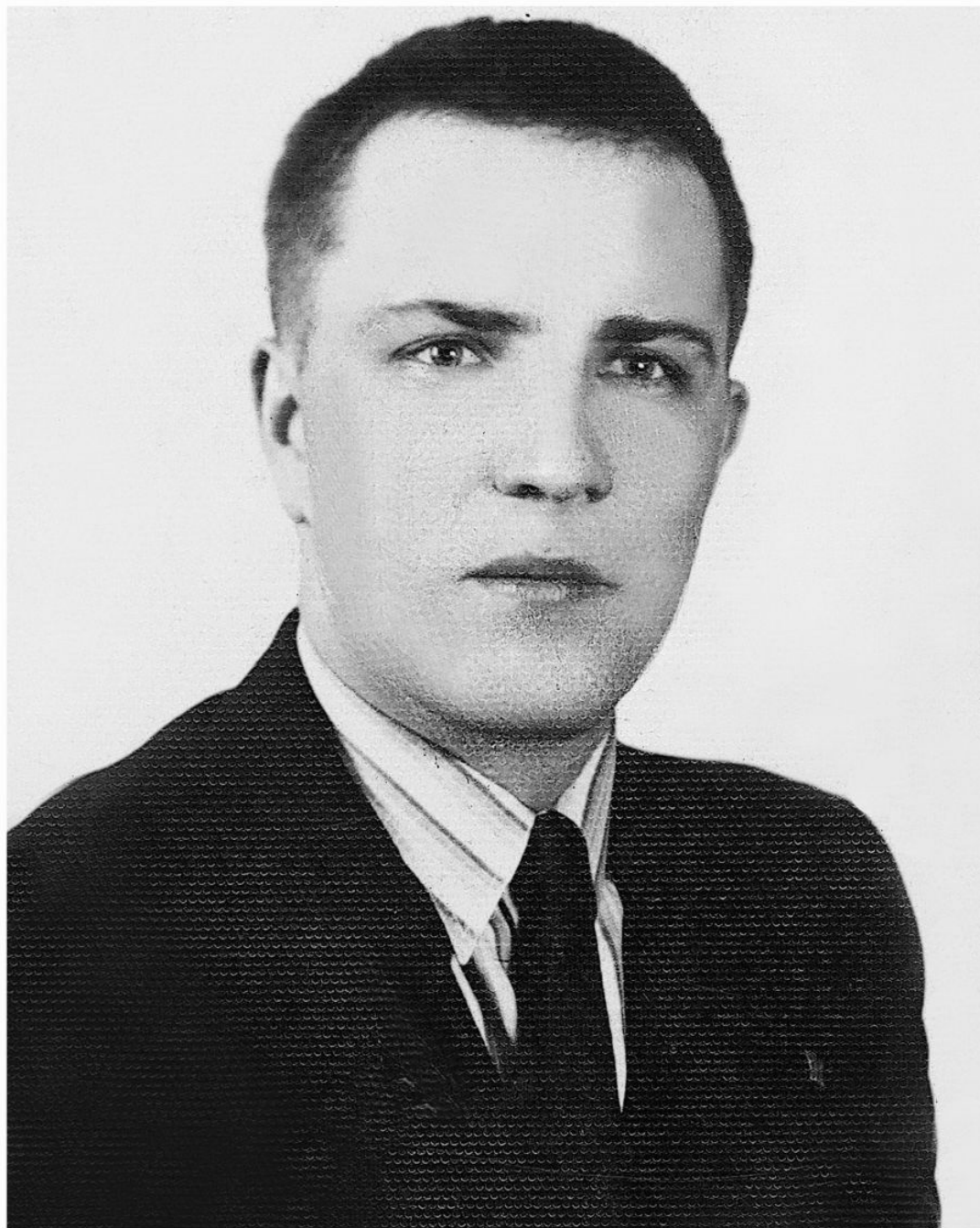
Edmund Kasprzyk ps. „Lech”, „Matniak”, „Czarny”

Urodził się 7 stycznia 1923 r. w Strzemieszycach w powiecie będzińskim. W 1940 r. został uwięziony w Sosnowcu za ucieczki z robót przymusowych w fabryce amunicji. Od 1943 r. był żołnierzem VIII. Okręgu Śląsk Narodowych Sił Zbrojnych.

Od kwietnia 1945 r. pełnił służbę w drużynie Pogotowia Akcji Specjalnej ppor.

Antoniego Sękowskiego ps. „Konrad”, „Metys”, gdzie był początkowo zastępcą dowódcy. Uczestniczył w akcjach zbrojnych oddziału. Został aresztowany w lipcu 1945 r. przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Będzinie i po brutalnym śledztwie skazany 28 lutego 1946 r. przez Wojskowy Sąd Okręgowy IV w Katowicach na karę śmierci. Wyrok wykonano 4 maja 1946 r. w katowickim więzieniu przy ul. Mikołowskiej.

Szczałki Edmunda Kasprzyka zostały odnalezione w wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w kwietniu 2021 r. na cmentarzu parafialnym przy ul. Wróblewskiego w Katowicach-Bogucicach.

Ludwik Kawik 1911 - 1944

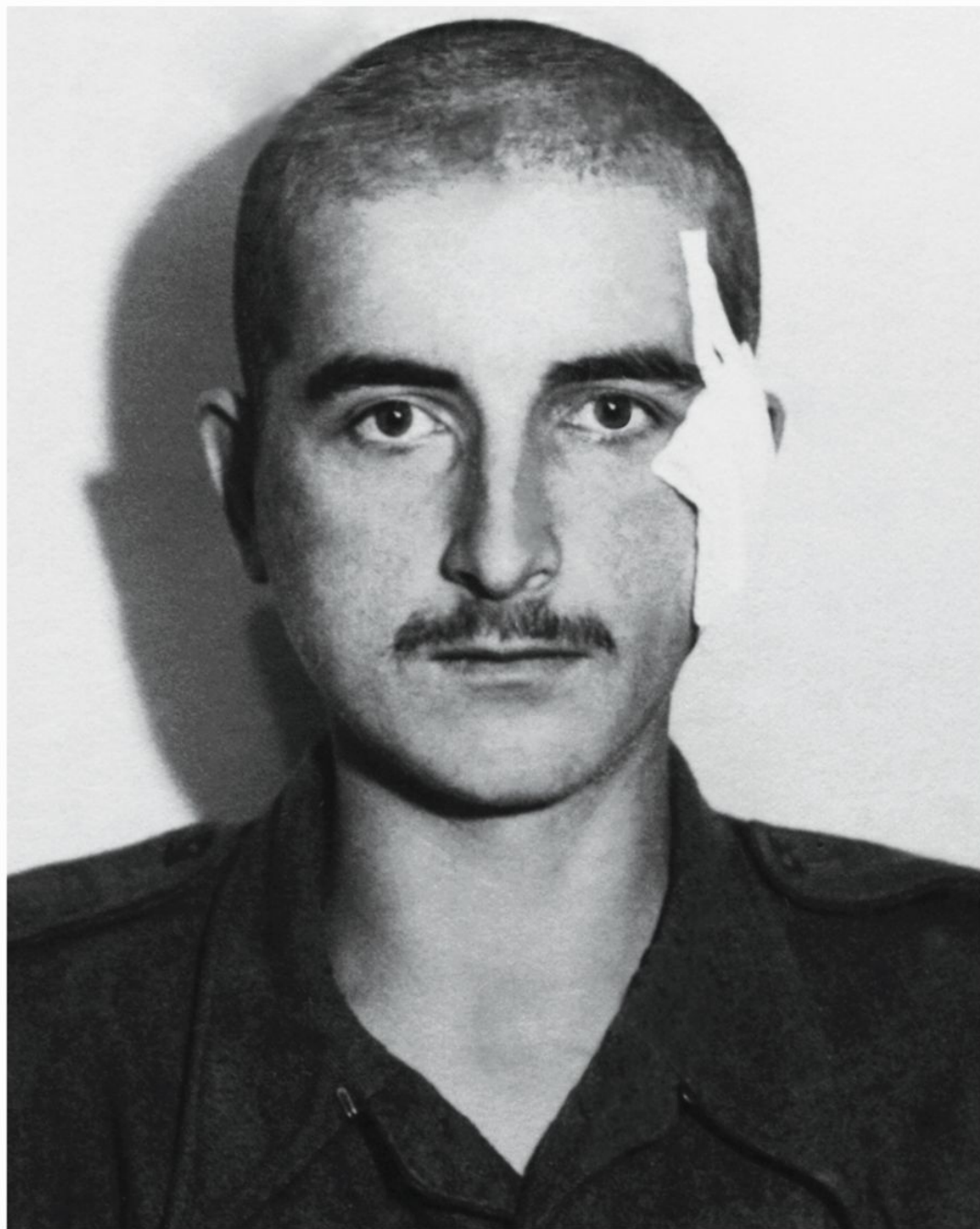
Ludwik Kawik ps. „Czujny”

Urodził się 20 października 1911 r. w Łękawicy w powiecie tarnowskim. Podczas II wojny światowej należał do struktur Obwodu Armii Krajowej Tarnów kryptonim „Tartak”. Najprawdopodobniej na skutek donosu został aresztowany przez Gestapo w nocy z 30 listopada na 1 grudnia 1943 r., podczas szeroko zakrojonej akcji przeciwko członkom tarnowskiej AK. Po początkowych przesłuchaniach w siedzibie

Gestapo przy ul. Urszulańskiej 18 w Tarnowie, został osadzony w tarnowskim więzieniu, skąd w połowie grudnia 1943 r. przewieziono go do Więzienia Policyjnego przy ul. Montelupich w Krakowie, gdzie zmarł 27 kwietnia 1944 r.

Szczałki Ludwika Kawika zostały odnalezione podczas prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN we wrześniu 2022 r. na cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Ludwik Kłóska 1923 - 1946

Ludwik Kłóska ps. „Wigura”

Urodził się 16 sierpnia 1923 r. w Kaczycach w powiecie cieszyńskim, ale związany był z położoną nieopodal miejscowością Górki Małe. W 1941 r. został wywieziony do Niemiec na przymusowe roboty, a pod koniec 1944 r. osadzono go w obozie koncentracyjnym KL Gross-Rosen za sabotaż. Wiosną 1945 r. wrócił w rodzinne strony. W 1946 r. zaangażował się w działalność konspiracyjną dołączając do

patrolu sierż. Stanisława Włocha ps. „Lis”, a następnie oddziału plut. Ludwika Byrskiego ps. „Żbik”, wchodzącego w skład zgrupowania Narodowych Sił Zbrojnych kpt. Henryka Flamego ps. „Bartek”. Uczestniczył w licznych akcjach zbrojnych grupy. Został aresztowany po starciu oddziału „Żbika” z obławą UB-MO-KBW w rejonie wsi Kocierz Moszczanicki w Beskidzie Małym w dniu 13 sierpnia 1946 r., w trakcie której został ranny w głowę. Wojskowy Sąd Rejonowy w Krakowie wyrokiem z 24 października 1946 r. skazał „Wigurę” na karę śmierci, którą wykonano przez rozstrzelanie 8 listopada 1946 r. w więzieniu przy ul. Montelupich w Krakowie.

Szczałki Ludwika Kłóski zostały odnalezione podczas prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w lipcu 2022 r. na cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Jan Kowalski

1917 - 1943

Jan Kowalski

Urodził się 1 września 1917 r. w Woli Blakowej w powiecie radomszczańskim. W czasie okupacji niemieckiej był współpracownikiem miejscowych struktur Armii Krajowej. 5 października 1943 r. został aresztowany wraz z Tomaszem Fronczakiem w rodzinnej miejscowości podczas obławy zorganizowanej przez żandarmerię niemiecką i przewieziony na posterunek do Dobryszyc. 6 października 1943 r.

żandarmi wywieźli obu mężczyzn do lasu nieopodal wsi Zalesiczki, gdzie zostali rozstrzelani.

Szcątki Jan Kowalskiego zostały odnalezione w czerwcu 2019 r. podczas prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w lesie w rejonie miejscowości Słostowice - Zalesiczki na terenie Nadleśnictwa Radomsko.

Jan Kowalski 1927 - 1946

Jan Kowalski ps. „Bystry”

Urodził się 21 sierpnia 1927 r. w miejscowości Rudno w powiecie lubartowskim. Od stycznia 1946 r. był członkiem oddziału Zrzeszenia Wolność i Niezawisłość Wiktora Targońskiego ps. „Brzoza” z Obwodu WiN Lubartów. We wrześniu 1946 r. dołączył do oddziału Kazimierza Woźniaka ps. „Szatan” ze zgrupowania mjr. Hieronima Dekutowskiego ps. „Zapora”. 4 października 1946 r. został ciężko ranny w czasie

potyczki z oddziałem KBW w miejscowości Piotrawin w powiecie lubelskim. Członkowie oddziału ewakuowali „Bystrego” z miejsca walki i umieścili na kwaterze u Aleksandra Gawrona w przysiółku Zakopaniny koło Woli Przybysławskiej w powiecie puławskim, gdzie wkrótce zmarł. Ciało partyzanta przeniesiono do domu Jana Sykuta w pobliskim Orliczu i włożono do trumny, którą ukryto w stodole, by w nocy przewieźć na cmentarz. 7 października 1946 r. trumnę odnalazła penetrująca wieś Grupa Operacyjna UB-KBW. Ciało partyzanta przewieziono do siedziby Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Lubartowie, gdzie przeprowadzono oględziny oraz dokonano identyfikacji z udziałem członków rodziny. Następnie zostało pochowane przez funkcjonariuszy za zgodą Sądu Grodzkiego w Lubartowie w nieoznaczonym miejscu.

Szczałki Jana Kowalskiego zostały odnalezione w trakcie prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w kwietniu 2021 r. na cmentarzu Parafii Rzymskokatolickiej pw. św. Anny w Lubartowie.

Józef Lewicki 1923 - 1946

Józef Lewicki ps. „Józef”

Urodził się 29 listopada 1923 r. w Szczyrku. Był żołnierzem Zgrupowania Oddziałów Leśnych VII. Okręgu Wojskowego Narodowych Sił Zbrojnych kpt. Henryka Flamego ps. „Bartek”. Służył w grupie kryptonim „Błyskawica” dowodzonej przez ppor. Józefa Kołodzieja „Wichurę”. Został zamordowany we wrześniu 1946 r. pod Malerzowicami Wielkimi w dawnym majątku Scharfenberg przez funkcjonariuszy

aparatu bezpieczeństwa w ramach operacji o kryptonimie „Lawina”.

Szcątki Józefa Lewickiego zostały odnalezione w wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w październiku 2012 r. w pobliżu Malerzowic Wielkich na Opolszczyźnie.

Marian Misiak 1925 - 1947

Marian Misiak ps. „Anioł”

Urodził się 30 grudnia 1925 r. w Sielcu w dawnym powiecie włodzimierskim. Podczas II wojny światowej został wywieziony na roboty do Niemiec. Za próbę ucieczki na tereny okupowanej Polski został osadzony w karnym obozie pracy. Następnie skierowano go do budowy okopów nad Sanem, skąd uciekł i powrócił do rodzinnych Żarek w powiecie zawierciańskim. Tam dołączył do oddziału

partyzanckiego Batalionów Chłopskich por. Mieczysława Filipczaka ps. „Mietek”, „Maciej”. Działał w nim do czasu wkroczenia Armii Czerwonej w styczniu 1945 r. Po przejściu frontu zgłosił się na ochotnika do wojska, z którego zbiegł w lipcu 1946 r. dołączając do oddziału partyzanckiego ppor. Mieczysława Kozłowskiego ps. „Bunt”, podporządkowanego poakowskiej organizacji konspiracyjnej Armia Polska w Kraju. Brał udział w wielu akcjach zbrojnych zorganizowanych przez oddział. Został aresztowany w sierpniu 1946 r. i przeszedł brutalne śledztwo. Wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie z 4 grudnia 1946 r. został skazany na karę śmierci, którą wykonano przez rozstrzelanie 17 stycznia 1947 r. w więzieniu przy ul. Montelupich w Krakowie.

Szcątki Mariana Misiaka zostały odnalezione podczas prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w październiku 2018 r. na cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Tadeusz Obtulowicz 1926 - 1946

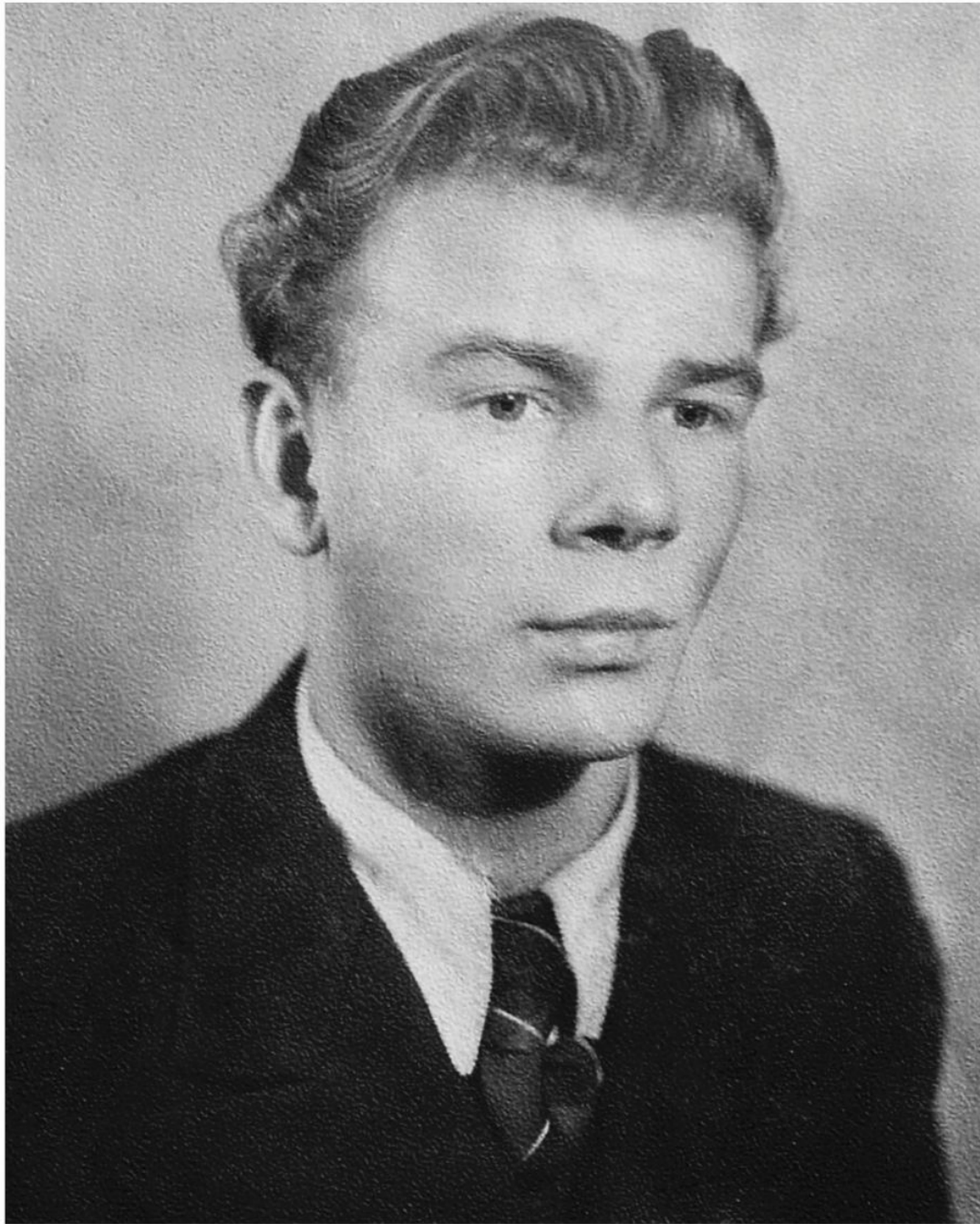
Tadeusz Obtulowicz ps. „Juhas”

Urodził się 19 lipca 1926 r. w miejscowości Zabłocie (obecna dzielnica Żywca). Był żołnierzem Zgrupowania Oddziałów Leśnych VII. Okręgu Wojskowego Narodowych Sił Zbrojnych kpt. Henryka Flamego ps. „Bartek”. W czerwcu 1946 r., gdy oblawa UB-KBW zbliżyła się do obozowiska „Bartka” na Baraniej Górze prowadził skuteczny ogień, umożliwiając wycofanie się dowódcy i sztabu. Został zamordowany we

wrześniu 1946 r. pod Malerzowicami Wielkimi w dawnym majątku Scharfenberg przez funkcjonariuszy aparatu bezpieczeństwa w ramach operacji o kryptonimie „Lawina”.

Szcątki Tadeusza Obtulowicza zostały odnalezione w wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w październiku 2012 r. w pobliżu Malerzowic Wielkich na Opolszczyźnie.

Alojzy Ogrocki 1926 - 1946

Alojzy Ogrocki

Urodził się 18 stycznia 1926 r. w miejscowości Jaworze w powiecie bielskim. Był żołnierzem Zgrupowania Oddziałów Leśnych VII. Okręgu Wojskowego Narodowych Sił Zbrojnych pod dowództwem kpt. Henryka Flamego ps. „Bartek”. We wrześniu 1946 r. został zamordowany w Starym Grodkowie przez funkcjonariuszy aparatu bezpieczeństwa w ramach operacji o kryptonimie „Lawina”.

Szcątki Alojzego Ogrockiego zostały odnalezione w wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN wiosną 2016 r. w Starym Grodkowie na Opolszczyźnie.

Tomasz Piątek 1906 - 1949

Tomasz Piątek

Urodził się 16 października 1906 r. w Słupcu w powiecie staszowskim. W okresie międzywojennym był członkiem Stronnictwa Ludowego, w czasie okupacji niemieckiej Batalionów Chłopskich, natomiast po zakończeniu wojny był związany z Polskim Stronnictwem Ludowym. W okresie od grudnia 1948 r. do marca 1949 r. udzielał pomocy członkom nielegalnej organizacji Legion Czarnego Lwa ppor.

Władysław Pezdy ps. „Gruby Włodek”, „Janosik”, „Zakatyń”, działającej w powiatach: sandomierskim, buskim, tarnobrzeskim i mieleckim. Zapewniał posiłek i nocleg oraz przechowywał archiwum i „bibułę” grupy. Po aresztowaniu, 19 lipca 1949 r. został skazany przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Kielcach na karę 2 lat pozbawienia wolności. Zmarł w trakcie odbywania kary w więzieniu w Raciborzu 28 października 1949 r.

Szczałki Tomasza Piątka zostały odnalezione w wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w listopadzie 2020 r. na cmentarzu parafialnym Jeruzalem w Raciborzu.

Witold Poliński

1918 - 1946

Witold Poliński

Urodził się 26 grudnia 1918 r. w Zofiówce w powiecie monieckim. Należał do lokalnych struktur Armii Krajowej - Zrzeszenia Wolność i Niezawisłość, działał w drużynie dowodzonej przez Wincentego Klimowicza ps. „Skrytek, wchodzącej w skład kompanii „Rzepak” Jana Siedleckiego ps. „Pik”, „Wyrwa”. Został aresztowany 22 lutego 1946 r. przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa

Publicznego w Białymstoku i 8 marca 1946 r. skazany na karę śmierci przez Wydział ds. Doraźnych Sądu Okręgowego w Białymstoku. Wyrok wykonano 11 marca 1946 r. w więzieniu w Białymstoku.

Szczątki Witolda Polińskiego zostały odnalezione w wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w czerwcu 2018 r. na terenie Białegostoku.

Henryk Skąlecki 1926 - 1947

Henryk Skąlecki ps. „Suchy”

Urodził się 1 maja 1926 r. w Woli Sławińskiej (obecnie w granicach Lublina). Od czerwca 1944 r. pełnił funkcję łącznika na placówce Lipniak w Konopnicy, dowodzonej przez Bolesława Banaszka ps. „Burza”, a następnie Stanisława Chrzanowskiego ps. „Ciemny”, która podlegała oddziałowi kpt. Stanisława Łukasika ps. „Ryś” ze Zgrupowania Armii Krajowej - Delegatury Sił Zbrojnych - Zrzeszenia

Wolność i Niezawisłość mjra Hieronima Dekutowskiego ps. „Zapora”. W lipcu 1945 r. zranił nożem żołnierza „ludowego” Wojska Polskiego, który atakował bagnetem zebranych przed sklepem ludzi. Został aresztowany w grudniu 1945 r. i wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego w Lublinie z 2 maja 1946 r. skazany na karę 3 lat pozbawienia wolności. Był więziony na Zamku w Lublinie, a od lipca 1946 r. w Raciborzu, gdzie zmarł 23 marca 1947 r. podczas odbywania kary.

Szczałki Henryka Skaleckiego zostały odnalezione w wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w czerwcu 2021 r. na cmentarzu parafialnym Jeruzalem w Raciborzu.

Henryk Szwejcer

1886 - 1949

Henryk Szwejcer

Urodził się 22 marca 1886 r. w Sosnowcu. Z zawodu był bankierem i przemysłowcem. Brał udział w powstaniach śląskich oraz obronie Warszawy we wrześniu 1939 r. W czasie okupacji niemieckiej należał do Związku Walki Zbrojnej Armii Krajowej posługując się pseudonimem „Słowikowski”. Po zakończeniu działań wojennych objął funkcję dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Węglowego w

Wałbrzychu. 3 grudnia 1948 r. został aresztowany wraz ze swoimi współpracownikami: Władysławem Czarneckim i Heinrichem Gerlichem, przez funkcjonariuszy Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego we Wrocławiu, pod zarzutem przygotowywania spisku oraz sabotażu gospodarczego. W trakcie śledztwa został poddany torturom, którymi wymuszono przyznanie się do winy. Wojskowy Sąd Rejonowy we Wrocławiu wyrokiem z 28 maja 1949 r. skazał Szwejcera na karę śmierci, którą wykonano przez rozstrzelanie 14 lipca 1949 r. w Więzieniu nr 1 we Wrocławiu przy ul. Kleczkowskiej.

Szczałki Henryka Szwejcera zostały odnalezione w wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w kwietniu 2012 r. na terenie cmentarza Osobowickiego we Wrocławiu.

Eugeniusz Tomasik 1927 - 1946

Eugeniusz Tomasik ps. „Kruk”

Urodził się w Szczyrku w 1927 r. Był żołnierzem Zgrupowania Oddziałów Leśnych VII. Okręgu Wojskowego Narodowych Sił Zbrojnych kpt. Henryka Flamego „Bartka”. Służył w Samodzielnym Oddziale Leśnym im. „Szarego” dowodzonym przez Antoniego Bieguna ps. „Sztubak”. Został zamordowany we wrześniu 1946 r. pod Malerzowicami Wielkimi w dawnym majątku Scharfenberg przez funkcjonariuszy

aparatu bezpieczeństwa w ramach operacji o kryptonimie „Lawina”.

Szcątki Eugeniusza Tomasika zostały odnalezione w wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w październiku 2012 r. w pobliżu Malerzowic Wielkich na Opolszczyźnie.

Władysław Wójcik 1908 - 1950

Władysław Wójcik

Urodził się 21 maja 1908 r. w Borowej w powiecie radomszczańskim. Po 1945 r. współpracował z oddziałem Konspiracyjnego Wojsko Polskiego dowodzonym przez Henryka Glapińskiego ps. „Klinga”, który działał na obszarze powiatu radomszczańskiego. Na terenie leśniczówki Ewina ukrywał żołnierzy oraz przechowywał broń. Został aresztowany w kwietniu 1946 r. i wyrokiem Sądu

Okręgowego w Częstochowie z 10 maja 1946 r. skazany na 10 lat pozbawienia wolności. Zmarł 8 stycznia 1950 r. w trakcie odbywania kary w więzieniu w Szczecinie.

Szczątki Władysława Wójcika zostały odnalezione w wyniku prac poszukiwawczych prowadzonych przez IPN w kwietniu 2021 r. na terenie Cmentarza Centralnego w Szczecinie przy ul. Ku Słońcu.